

tukia, eli taloudellisia tukia, jotka olivat erityisiä, joilla annetaan etua ja josta näin ollen aiheutuu vahinkoa yhteisön tuotannon-alalle. Kantajat esittävät myös, ettei komissio ole määrittänyt vahinkoa tukien vastaisen perusasetuksen 8 artiklan mukaisesti eikä laskenut tuen vastaanottajalle annettua etua mainitun asetuksen 5 ja 6 artiklan mukaisesti. Kantajat väittävät lisäksi, ettei komissio ole noudattanut 10 artiklan 1 kohdassa ja 11 artiklassa säädettyjä menettelyjä ja ettei se ole osoittanut tosiseikkoihin tukeutuen tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen ja siitä aiheutuneen vahingon olemassaoloa tukien vastaisen perusasetuksen 15 artiklassa edellytetyllä tavalla, vaikka se käyttää markkinatalouskohtelua koskevien pyyntöjen hylkäämistä välineenä tuen tasoittamiseksi.

(¹) EUVL L 29, s. 1.

(²) Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 384/96 (EYVL L 56, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston asetuksella N:o 2117/2005 (EUVL L 340, s. 17).

Kanne 27.4.2009 — Complejo Agrícola v. komissio

(Asia T-174/09)

(2009/C 153/91)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Complejo Agrícola (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat A. Menéndez Menéndez ja G. Yanguas Montero)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Nyt kyseessä oleva kanne on otettava tutkittavaksi,
- komission 12.12.2008 tekemän päätöksen 2009/95/EY (¹) 1 artikla ja liite 1 on kumottava osittain siltä osin kuin on kyse "Acebuchales de la Campiña Sur de Cádizin" (koodi ES 6120015) valitsemisesta yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi (jäljempänä Acebuchalesin alue) ja COMPLEJO AGRÍCOLAN mahdollisuus käyttää omistusoikeuttaan on palautettava siihen osaan maatilaa, jonka osalta yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi valitsemisen kannalta vaadittavat ekologiset arvot eivät täyty.
- Euroopan yhteisöjen komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Käsiteltävänä olevassa asiassa riitautetulla päätöksellä vahvistetaan Välimeren vyöhykkeen luonnonmaantieteellisellä alueella olevista yhteisön tärkeinä pitämistä alueista tehdyn luettelon toinen päivitys luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (²) 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Riidanalaisessa päätöksessä valittuihin ja vahvistettuihin yhteisön tärkeinä pitämiin alueisiin kuuluu Acebuchalesin alue, jonka pinta-ala on 26 475,31 hehtaaria ja jonka koordinaatit ovat 5° 57' 4" leveysastetta ja 36° 24' 2" pituusastetta.

Riidanalaisen päätöksen perusteella 1 759 hehtaaria kantajan omistuksessa olevasta maatilasta (jäljempänä maatala) on sisälly-

tetty Acebuchalesin alueeseen. Acebuchalesin alueen valitsemisen johti siihen, että kyseiseen maa-alaan sovelletaan automaattisesti direktiivin 92/43 6 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyä oikeudellista suojajärjestelmää. Kyseinen oikeudellinen järjestelmä rajoittaa kantajan mahdollisuuksia käyttää ja hyödyntää Acebuchalesin alueeseen sisällytettyä maatalan osaa.

Kantaja väittää vaatimustensa tueksi seuraavaa:

- Komissio syyllistyi väärinkäyttöön Acebuchalesin alueen perimetrejä kantajan maatalan osalta määritettäessä, koska se sovelsi virheellisesti direktiivin 92/43 liitteessä I, II ja III olevia kriteereitä.

Kuten Istmo-nimisen ympäristökonsulttiyhtiön vuonna 1994 laatima ympäristökertomus osoittaa, 877 hehtaaria Acebuchalesin alueeseen kuuluvasta 1 759 hehtaarin suuruisesta maatilasta ei täytä direktiivissä 92/43 asetettuja ekologisia kriteereitä sille, että alue voi kuulua yhteisön tärkeänä pitämään alueeseen. Siitä, että komissio on soveltanut virheellisesti direktiivin 92/43 liitteessä III vahvistettuja kriteereitä, seuraa, että suuri osa sellaisista kantajan omistamista maa-alueista, joilla ei ole ekologista arvoa, on julistettu yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi, mikä merkitsee lisäksi yhteisön oikeuden suhteellisuusperiaatteen ja laillisuusperiaatteen loukkaamista.

- Tästä seuraa, että kantajalla niihin hänen maatilansa alueisiin, jotka kuuluvat Acebuchalesin alueeseen ja joilla ei ole ekologista arvoa, olevaan omistusoikeuteen erottamattomasti kuuluvia käyttö- ja hyödyntämismahdollisuuksia on rajoitettu perusteettomasti ja suhteettomasti.
- Kantajalla ei ole ollut tilaisuutta osallistua Acebuchalesin alueen valintamenettelyyn eikä sille ole edes ilmoitettu siitä ennen riidanalaisen päätöksen julkaisemista, mikä on ristiriidassa kuulluksi tulemistä koskevan oikeuden ja oikeusvarmuuden periaatteen kanssa.

(¹) Neuvoston direktiivin 92/43/ETY mukaisen, Välimeren vyöhykkeen luonnonmaantieteellisellä alueella olevista yhteisön tärkeinä pitämistä alueista tehdyn luettelon toisesta päivityksestä 12.12.2008 tehty komission päätös (tiedoksiannettu numerolla K(2008) (EUVL L 43, s. 393).

(²) EYVL L 59, s. 63.

Kanne 6.5.2009 — Government of Gibraltar v. komissio

(Asia T-176/09)

(2009/C 153/92)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Government of Gibraltar (edustajat: D. Vaughan, QC ja M. Llamas, barrister)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Päätös 2009/95/EY on kumottava siltä osin kuin siinä ulotetaan ES6120032-alue brittiläisen Gibraltarin aluevesille (sekä UKGIB0002-alueen sisä- että ulkopuolelle) ja aavan meren alueelle

— komissio on veloitettava korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut ja muut tähän asiaan liittyvät kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii käsiteltävänä olevalla kanteella neuvoston direktiivin 92/43/ETY mukaisen, Välimeren vyöhykkeen luonnonmaantieteellisellä alueella olevista yhteisön tärkeinä pitämistä alueista tehdyn luettelon toisesta päivityksestä (tiedoksiannettu numerolla K(2008) 8049) ⁽¹⁾ 12.12.2008 tehdyn komission päätöksen 2009/95/EY osittaista kumoamista siltä osin kuin siinä määritetään ES6120032 "Estrecho oriental" -alue siten, että Gibraltarin aluevedet (sekä UKGIB0002-alueen sisä- että ulkopuolella) ja aavan meren alue sisältyvät siihen.

Kantaja esittää kanteensa tueksi seuraavat kanneperusteet.

Ensimmäiseksi kantaja esittää, että riidanalainen päätös on risti-riidassa EY:n perustamissopimuksen kanssa, koska

— komissio teki ilmeisen oikeudellisen virheen, kun se EY 229 artiklan vastaisesti määrittäi yhden jäsenvaltion alueen, brittiläisen Gibraltarin, osaksi toista jäsenvaltiota, Espanjaa

— se tehtiin direktiivin 92/43/ETY ⁽²⁾ 3 artiklan 2 kohdan ja 4 artiklan 1 kohdan vastaisesti ja tämän direktiivin järjestelmää selvästi loukkaamalla, koska siihen sisältyy ajatus "yhteisön tärkeänä pitämisen alueen" aseman antamisesta suurelle osalle ES6120032-alueella, joka ei kuulu Espanjan alueeseen vaan toiseen jäsenvaltioon, ja selvästi saman direktiivin 2 artiklan vastaisesti osalle aavaa merta, joka ei kuulu jäsenvaltioiden Euroopassa olevaan alueeseen ja jolla Espanja ei käytä eikä se voi käyttää minkäänlaista tuomiovaltaa tai suvereniteettiä

— siinä on oikeudellinen virhe, koska siihen sisältyy ajatus "yhteisön tärkeänä pitämisen alueen" aseman ja direktiivin 92/43/ETY mukaisten velvollisuuksien ulottamisesta osiin ES6120032-alueella, joka kuuluu Espanjan suvereniteettiin ja joka on päällekkäinen Yhdistyneen kuningaskunnan suvereniteettiin kuuluvan UKGIB0002-alueen kanssa, ja pyrkimyksestä soveltaa siten kahta erillistä ja erilaista oikeudellista, rikosoikeudellista, hallinnollista ja valvontaa koskevaa järjestelmää samalla alueella

— se tehtiin EY 300 artiklan 7 kohdan, Yhdistyneiden kansakuntien vuodelta 1982 olevan merioikeussopimuksen (UNICLOS) XII-osan, vuodelta 1976 olevan Välimeren suojelua koskevan Barcelonan sopimuksen ja tähän sopimukseen liittyvän vuodelta 1995 olevan pöytäkirjan määräysten vastaisesti, koska siinä edellytetään, että Espanja täyttää samat ympäristövelvoitteet osalla brittiläisen Gibraltarin aluevesiä, mukaan luettuna ES6120032-alue, jotka Yhdistynyt kuningaskunta/Gibraltar on velvollinen täyttämään samalla alueella

Toiseksi kantaja väittää, että riidanalaisista päätöistä rasittavat ilmeiset tosiseikastoja koskevat virheet, joiden seurauksena komissio soveltaa lakia virheellisesti ja rikkoo EY:n perustamissopimusta, sillä soveltaminen perustuu väärään ja harhaanjohtavaan tietoon.

Kolmanneksi kantaja väittää, että riidanalaisella päätöksellä loukattiin oikeusvarmuuden periaatetta, koska automaattinen seuraus alueiden "päällekkäisestä" määrittämisestä on se, että samalla alueella ja samaan tarkoitukseen sovelletaan kahta oikeusjärjestelmää (Gibraltarin ja Espanjan lainsäädäntöä direktiivin 92/43/ETY täytäntöönpanemiseksi).

Vaihtoehtoisesti kantaja väittää, että riidanalaisella päätöksellä loukattiin UNICLOS-sopimuksen 2, 3, 89 artiklassa ja 137 artiklan 1 kohdassa esitettyjä kansainvälisen tapaoikeuden periaatteita. Edelleen vaihtoehtoisesti se esittää, että siltä osin kuin päätöksessä määritetään ES6120032-alue siten, että se käsittää brittiläisen Gibraltarin aluevesiä, sillä rikotaan kansainvälisten tapaoikeuden periaatetta, jonka mukaan aluemerilöllisyys vähintään kolmen meripeninkulman etäisyydelle.

⁽¹⁾ EUVL L 43, s. 393

⁽²⁾ Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/43/ETY, EYVL L 206, s. 7

Kanne 11.5.2009 — Spa Monopole v. SMHV — Club de Golf Peralada (WINE SPA)

(Asia T-183/09)

(2009/C 153/93)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, Belgia) (edustajat: asianajajat L. De Brouwer, E. Cornu ja O. Klimis)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Club de Golf Peralada, SA (Barcelona, Espanja)

Vaatimukset

— sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 2.3.2009 yhdistetyissä asioissa R 1231/2005-4 ja R 1250/2005-4 tekemä päätös on kumottava

— SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Vastapuoli valituslautakunnassa

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "WINE SPA" luokkiin 3, 5, 16, 24, 25 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

Sen tavaramerkki- tai merkkipäätöksen haltija, johon väitteenettä on vedottu: Kantaja